

Колрідж Семюел Тейлор

Біографія

Семюел Тейлор Колрідж – англійський поет-романтик, критик і філософ, видатний представник "озерної школи". Народився 21 жовтня 1772, Оттери-Сент-Мэри. Батько поетеси Сари Колрідж (1802-1852) та літератора Хартлі Колріджа (1796-1849).

Семюел Колрідж був молодшим із десяти дітей свого батька, який служив пастором у Девонширі. У 9 років був відправлений до лондонської школи Christ's Hospital, де провів дитинство і де його єдиним товаришем був знаменитий згодом Чарльз Лемб. У 1791 вступив до Кембриджу, займався класичною літературою, але був виключений з університету за співчуття республіканським ідеям. Захопився ідеями Великої французької революції та почав вести пристрасну пропаганду на її захист. Разом із поетом Робертом Сауті, також вигнаним зі школи за "вільнодумство", читав у Брістолі лекції на політичні та історичні теми, видавав брошури та журнал "Страж" (вийшло 8 номерів). Натхненний революційними ідеями, написав волелюбний вірш "Взяття Бастилії" (1789).

Розчарувавшись у Французькій революції, він несподівано для себе завербувався в солдати і лише через кілька місяців звільнився. За допомогою друзів Колрідж повернувся до університету, де пробув до 1794 р. Цього року він пише разом із Сауті трагедію "Падіння Робесп'єра" (1794), в якій засуджується революційний терор.

Розчарувавшись у "старій Європі", Колрідж із Сауті вирішили їхати до "вільної Америки", щоб організувати там комуну, яку Колрідж мав намір назвати "Пантисократія". Поїздка не відбулася через відсутність коштів. Слідом за цим для Колріджа настав період остаточного розчарування у всіх революційних та освітніх ідеалах.

У 1795 Колрідж і Сауті оселилися в Брістолі і одружилися на двох сестрах Фрікер. Колріджу довелося думати про заробіток. Громадські лекції, які він читав із цією метою, були повні нападок на могутнього на той час Пітта і були видані під назвою "Conciones ad populum". Матеріального успіху вони не мали, так само як зроблене Колріджем видання щотижневої газети "Watchman", яка мала на початку багато передплатників, завдяки красномовству Колріджа, що об'їздив кілька графств для пропаганди газети. До багатьох невдалих спроб влаштуватися належить також видання першої віршованої збірки Колріджа, під назвою "Juvenile poems" (1796).

Колрідж стає романтиком, пішовши з головою в первісні часи та середньовіччя. Листи Колріджа за цей час свідчать про тяжкі домашні обставини поета, бідність і перші зачатки хвороби, що породили у нього пристрасть до опіуму. У 1797 переїхав із сім'єю до села Альфоксден, і жив там по сусідству з Водсвортом і в постійному спілкуванні з поетом, з яким робив нескінченні прогулянки та екскурсії. До цього кращого часу поетичної творчості Колріджа відносяться вірш Genevieve, Кубла-хан, Dark Ladie і кращі з його великих поем Старий мореплавець і Кристабель. У 1798 році

Колрідж знайшов видавця для першого видання "Ліричних балад" ("Lyrical Ballads", спільно з Водсвортом), ця збірка стала маніфестом англійського романтизму. Період творчого підйому тривав трохи більше двох років, протягом яких поетом було створено найкращі його твори.

На кошти меценатів Колрідж та Вордсворт із сестрою відвідали Німеччину, де слухали лекції у Геттінгенському університеті, вивчали німецьку літературу та філософію. Ця подорож вплинула на розвиток його філософського світогляду.

Наступного року обидва поети об'їздили англійські озера і Колрідж виніс звідти глибокі враження краси своєї батьківщини. У тому ж році Колрідж почав працювати в Morning Post; його політичні статті відрізнялися найбільше нападками на Пітта; невдовзі, однак, він змінив політику і оселився з сім'єю на озерах, неподалік Вордсворта і Сауті; сусідство трьох споріднених за духом поетів призвело до придуманої "Edinburgh Review" прізвисько "озерної школи". Тим часом здоров'я Колріджа похитнулося, він їздив на острів Мальту, але повернувся додому ще більш розхитаний, і схильність до опіуму, що розвинулася, послаблювала його розумову діяльність. Поетична творчість його падала, і головним інтересом періоду між 1801—1816 рр. є видання "The friend" щотижневих нарисів політичного та філософського змісту.

Боротьба з опіумом позбавляла його сили працювати, до того ж жив окремо від сім'ї, у чужих. У ньому відбувся за ці роки релігійний переворот, він став віруючим християнином і почав багато писати з релігійних та філософських питань. Усі його прозові твори написані в цей час; головні з них "Two-Lay Sermons" "Biographia Literaria", "Aids to Reflection", "Church and State", "Literary Remains" і релігійні роздуми, під назвою "Confessions of an Inquiring Spirit". Колрідж поширював свої ідеї та живим словом; його будиночок у Хайгейті був збірним пунктом кращих умів того часу, які приїжджали слухати старого філософа-поета. Деякий відлуння цих розмов зберігся у складеній його племінником і зятем книзі "Table Talk".

Колрідж помер у 1834 р. у Хайгейті (Лондон), де жив так довго.